

то. Ако не употребимъ тогава нужны сръдства да си излѣчимъ тяготѣ-тѣ, или ако направимъ глупость да ѣдеме пакъ отъ вредително-тоястѣе, тогава състояніе-то ни ще отходи отъ чясъ на чясъ по-на лоше, доклѣ да стане совсѣмъ неисцѣлно.

Това сжще-то ся случява и ономува челоуѣку, който чини нѣкое зло дѣло. И той испърво усѣща малко, или, може, и никакво неудоволствіе въ душиж-тѣ си. Но ако ся тойчясъ не раскае отъ всичко сръдце, или ако ся обезуми да направи и вторый пѣтъ исто-то лоше дѣло; истина е, че найпослѣ ще бжде много неблагодаренъ, и че душевна-та му болестъ мжчно ще ся исцѣли.

Ако нѣкой отъ васъ напрымъръ, не дай Боже, позавиди нѣкога на братъ си, зачто е добылъ нѣчто, което онъ и другы-ти нѣмать; или ако нѣкому отъ васъ ся случи нѣчто противно, и той ся разгнѣви за това: не ще бжде твърдѣ много благодаренъ въ онжж минутж на зависть-тѣ, или на гнѣва му. Но ако познае тойчясъ, че не е направилъ добръ, и поиска прощеніе отъ брата си, и ако ся пази да не пада вече никога въ истж-тѣ немощъ, тогава душевнй му врѣдъ още може да ся излѣчи. Но ако во всякой подобенъ случай продължява да ся гнѣви и да завижда, могж да вы увѣрж, че ще остане до гробѣ злочястенъ челоуѣкж.

За това всякога, кога усѣтите, че зависть или гнѣвъ иска да ся вмжкне въ сръдце-то ви, събирайте